

**KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
VRAAG NR. 462 VAN 29 DECEMBER 1997****OVERHEIDSDIENSTEN
VEILIGHEID, GEZONDHEID EN VERFRAAIING VAN DE WERKPLAATSEN**Uittreksel uit "Bulletin van vragen en antwoorden - Kamer - 9 februari 1998"Vraag:

In het kader van zijn adviesbevoegdheid voor het overlegcomité treedt het hoofd van de dienst voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing (VGV) van de werkplaatsen als vertrouwenspersoon op. Hij moet dus in voldoende mate onafhankelijk zijn. Als vertrouwenspersoon moet hij namelijk alle partijen objectieve informatie kunnen geven over de problemen in verband met veiligheid en gezondheid die moeten worden besproken en over de mogelijke technische en organisatorische oplossingen.

De reglementering waarborgt die onafhankelijkheid door het hoofd van de dienst voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen rechtstreeks te laten afhangen van de persoon belast met het dagelijks beheer van de overheidsdienst (artikel 833.1.2. van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming).

"De persoon belast met het dagelijks beheer" is diegene die bevoegd is om de werkgever te vertegenwoordigen en te verbinden.

Aangezien de veiligheid en de gezondheid materies zijn die alle aspecten van het beheer van een onderneming omvatten, gaat het hier onvermijdelijk om de hoogst geplaatste ambtenaar in de overheidsdienst.

1. Waarom draagt de secretaris-generaal in bepaalde materies, in bedoeld geval, zijn bevoegdheden over ?
2. Is dat normaal, in die zin dat een preventieadviseur die deel uitmaakt van de hiërarchie, beperkt kan worden in zijn bewegingsvrijheid wanneer hij bepaalde vanuit het oogpunt van de veiligheid en de gezondheid aanvechtbare aspecten moet aanklagen ?
3. Wordt de praktijk van de delegatie van bevoegdheid die in bepaalde ministeries door de secretaris-generaal wordt toegepast, aanvaard of zal er een einde aan worden gemaakt ?

Antwoord:

Ik heb de eer het geacht lid in antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen.

De werkgever draagt steeds de eindverantwoordelijkheid voor het welzijnsbeleid dat in de onderneming wordt gevoerd. Hij kan zich hieraan niet onttrekken. In een ministerie is de secretaris-generaal de verpersoonlijking van de werkgever en is hij het die de bedoelde eindverantwoordelijkheid draagt.

Voor het voeren van een efficiënt welzijnsbeleid moet elke werkgever binnen zijn onderneming, in casu het ministerie, vaststellen wie voor welke taken verantwoordelijkheid draagt en bevoegdheden krijgt. Deze verplichting is opgelegd door artikel 5, § 2, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk. Het

is bijgevolg normaal, en zelfs wettelijk verplicht, dat de secretaris-generaal bepaalde taken toewijst aan leden van de hiërarchische lijn. Uiteraard moet aan deze personen de nodige middelen ter beschikking gesteld worden om de hen opgelegde taken naar behoren te kunnen vervullen. De bedoelde leden van de hiërarchische lijn zijn ook strafrechtelijk verantwoordelijk. Hierbij wordt rekening gehouden met de plaats die zij in de hiërarchie innemen en met de opdrachten en bevoegdheden die hen in concreto worden toegewezen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de leden van de hiërarchische lijn ontslaat de werkgever niet van zijn eindverantwoordelijkheid. Hij blijft deze eindverantwoordelijkheid behouden, enerzijds tegenover de hiërarchische lijn die belast is met de uitvoering van het door hem vastgesteld welzijnsbeleid, anderzijds tegenover de preventieadviseurs die een adviserende functie hebben en de werkgever bijstaan.

In die optiek zal de inspectie, wanneer zij wenst op te treden tegen een openbare dienst in geval van vastgestelde onregelmatigheden in het naleven van de wetgeving betreffende het welzijn van de werknemers op het werk, steeds een schrijven richten aan de secretaris-generaal van die openbare dienst en desnoods proces-verbaal opstellen.